આબે હસ્તીના ગાયનો

૨૮૪

બનામે જહાંદાર જાંઆફ઼રી.

આબે હસ્તી.

નામના

મુનશી આગા મોહમદ હશ્રના

લખેલા નાટકના ગાયનો

આવૃતિ પાંચમી.

પ્રગટ કરનાર,

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળીના માલેકો.

ધી ફીદવી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

મુંબઈ.

કીંમત ત્રણ આના.

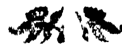
બનામે જહાંદાર જંઆફરી

નાટકના પાત્રો

પુરૂષ પાત્રો.

આજમ ... ... એક દોલતમંદ નવાબ
સૌલત ... ... નવાબ આજમનો ઉડાઉ છોકરો.
ફીરોજ ... ... હુસનાનો ભાઈ અને પાછળથી રજીયાનો ખાવીંદ
કજીતા ... ... એક પ્રપંચી નવાબ આજમનો માજી દારોગો. તથા સૌલતને બગાડનાર.

સ્ત્રી પાત્રો.

હુસ્ના ... ... નવાબ આજમની દોસ્તની છોકરી અને સૌલતની આશક.
રજીયા ... નવાબ આજમની ભત્રીજી પાછળથી ફીરોજની મોહોરદાર
અબ્બાસી ... દોલતની લોભી સ્ત્રી સૌલતને બહેકારનાર
નસીબન ... ... કજીતાની સ્ત્રી.
[illegible]ડુલીયો, દાસીઓ, નોકરો, સીપાઈઓ, લુટારાઓ, વીગેરે વાગેરે.

બનામે જહાંદાર જાંઆફ઼ુરી.

ગાયણ.

૧

સહેલીયાં—

ચમકત ગુલકારી, દમકત ફુલવારી, હરક્યારી
હરડારી સીંગારી ક્યા ન્યારી પ્યારી
નરનારી, જગસારી, તેહારી, કીરતારી, પરવારી

શેઅ્ર

રજીયા—

ઈલાહી આબરૂ રખીયો દીલે એખલાસ પરવરકી
કે આઈન્દા કીસીકો ક્યા ખબર અપને મુકદ્દરકી

સહેલીયાં—

ગુનસે, ધુનસે, ગાઓ ગાઓ કીરતી સબ તેહારી
ગીરધારી   ચમકત

૨

રજીયા—

દેખી નાહી ચતર સુઘડ કોઈ નારી
નીત નેક ચલનપર વારી વારી
પ્રેમ મંદરીયા મોહની અખીયાં
પ્યારી નજર નજર બીચ લજીયા
ગુનસે મોહે મન જગતકી પ્યારી

૩

શેઅ્ર

હુસ્ના—

રખીઓ પરભુ આજ તુ મુજ બીરહનકી બાત
સુમરન તેરે નામકી જપતી હું દીનરાત

૪

હુરેના—

તન પ્રેમકી રાખ લગાલેતુ વહાં જોગન બનકર જાના હય
જાન આજ રંગોંકે તારોંપે ઉલફતકા રાગ સુનાના હય
અય આંખોકી ગંગા જમના સ્વામીના પાંઉ ધુલાના હય
દીલ લે ચલ અપને દાગોંકો મોહનપર ફુલ ચઢાના હય
મય બલ બલ જાઉં મુખડેપર તુમ ઉન ચરનોપર વારી હો
મય તબ જાનું કે પુજારી હો જબ રાજી વોહ ગીરધારી હો

૫

અબ્બાસી—

જાગન રીઝાલી મય હું નાગન ડસને વાલી
મેરી બાતેં હય ગજબ ફીતના
કહેર હું જહેર હું સાંપની નહીં ફતના
વોહ હું મય બલા મીટાદું જલાદું
કરદું ફના—જાગન
નઈ નઈ ઘતીયાં કરૂં દીન રતીયાં
નીતદું ગમ તોડું સીતમ હરદમ કપટકા હો બતીયાં
હય તુ ફયદે ગમમેં દર્દનાક સીના ચાક
હોગી ખાક દમમેં—જાગન

૬

ચમોલત—

તસદ્દુક કમસીનીકા વસ્તા જોશે જવાનીકા
ઝુકાદે સાકીયા ક્ટર શરાબે અરગવાનીકા
ખીલાકી રાત દીન છુટા કરેં સહેબાકે ફવ્વારે
રેઆંજે દહેરસે ઉઠ જાય ઇસ્તેમાલ પાનીકા
ચલ મુઝે ભર ભરકે મધવા પીલા
પીલા જારી પીલા જારી

૭

અરબાબેનીશાવ—

ઓ પ્યારે મહારાજા, દુલારે મહારાજા
પીયાલે મયકે પીલોજી
જીયરવા જાની પીયરવા જાની
પીયાલે મયકે પીલોજી—

શેઅર

બહાર આઈ હય ભરેદે
બાદએ ગુલગુંસે પયમાના
રહે લાખોં બરસ સાકી
તેરા આબાદ મયખાના
સોહે નીસદીન પલછીન ઘડી ઘડી
ગીન ગીન કામીન કમસીન—પ્યારે

૮

અજબાસી—

હાંરે સૈયા ન ગરવા ડારો બૈયાં સતાવો નાહી મહેકા
પીયા પ્યારે સઓતનપે જાઓ વારી
મોહે બીરહાકી મારી કયું કટારી
કટારી મોહે સૈયાં કયું મારો મોરે સૈયાં
પલપલીયાં, તલમલીયાં, એકલીયાં, હો રહીયાં—હાંરે
બીરહાકી મારી મયતો રાર કરૂંગી કયસે નીઠુર તુમ હાય
મોહે કછુ ન સોહાએ બીન પીયા જીયા જાએ
જી જલાએ, કલપાએ, તરસાએ, તડપાએ.

૯

ફુજીતા—

મય આફતકા પર કાલા હું સઓ હીકમત ફીતરવાલા હું
રગડે ઝગડેકી હાંડીમે હલદી મીર્ચ મસાલા હું
ફીસમતકા મારા પીટા હું મય ફીરબી મીર ફુજીતા હું
લુચ્ચે ગુનદે શોહદે બદમાશોકા મય તો દાદા હું
તુમ મુજકો સાંપ સમજો ભુતોંકા બાપ સમજો
દુનીયાંકા પાપ સમજો જો ચાહો આપ સમજો

૧૦

સહેલીયાં—

કયા બહાર છાઈ દેખો ગુલશન હરીયાલાજી
ડાલી ડાલી પર ખીલીયાં જુઈ ચંપાકી કલીયાં
બનકી ચમન બન ગયા હય-રંગતવાલાજી
હરી હરી ડાલીયા જી મન હરે
હીલમીલ કરે સખીયાં જલગાલીયાં રંગરલીયાં

રજીયા—દીલ યેહ સદા ગુલકી અદા પર હય ફીદા
આવો પ્યારી જાએં

સહેલીયાં—ફુલા ગુલલાલાજી

૧૧

સહેલીયાં—

તેરે દીલકી લગીકો બુજાને મેરી જાન
કોઈ લાએંગે બાંકા સાંવરીયા

રજીયા—

એરી ગુઈયાં ન દીલકો જલાઓરી—
ચલો ચંચલ છબીલીઓ રોકો જબાન

સહેલીયાં—

વોહ પ્યારા દુલારા દુલારા મેરી જાન જાન
બાંકી દુલનીયાં બનો મોરી જનીયા—
રજીયાં— સાંવરે સલોનેપે વારો તુમ જાન
બન ઠનકે પ્યારી સુંદરીયા—

૧૨

સહેલીયાં—

અલબેલા છેલા અયસા લાદેંગે
જો રંગીલા હો દીલજાનકા
નઈ આનકા, નઈ બાનકા
મોટર ગાડીકી સએર કરાવે અયસી શાનકા—અલ૰
રજીયાં—બડી મોટર બીઠાનેવાલી અરી ચલ ચલ
બડી બાતે બનાનેવાલી અરી ચલ ચલ
સહેલીયાં—નઈ નઈ ફેશન ચલે તોરા સાજન
રજીયાં—ચલી ફેશન દીખાનેવાલી અરી ચલ ચલ ચલ
સયકલ બીઠલાકે જી બહેલાવે વોહ, જી શાનકા—અલ૰

૧૩

સીપાહીઓ—

પરવરદીગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર
રોજગર કારોબાર પર હય એખતીયાર
ખાકસાર ખારજાર હમ હય ગુનાહગાર
તેરે આગે સરકો ઝુકાએં
અલમ સીતમ કદમ કદમ થા હમપે દમ બદમ
કરીમ કરમસે ગમ તેરે અદમ હય અબ બહમ
અમન ચમન હય દીલ મગન હય સરકો કરતે ખમ
તેરે આગે સરકો ઝુકાએં

૧૪

ફીરોજ—

કર ન યું તકરાર ભોલી નાર તું જાનહાર હરદમ
તુજકો ઉલફત મુજકો નફરત ઉસ્સે હય હરબાર
નીડર બનકે તેગ મારૂં તેગપે દુશમનકો વારૂં
વારસે ગરદન ઉતારૂં દમમેં હો ફીનાર હરદમ—

૧૫

હુસેના—

એ વફા તુ કયસા યાર મેરા હય
ન હજારોંમેં પાયા તેરે જયસા
અઐસેહા ચાહું સૈયાં કયસે નીબાહું સૈયાં
અભીમાની જવાની નાદાનીમેં પ્યાર
તુજપર જફાઓઆર અબભી હય મુજકો પ્યાર
ગાલે મેરા દીલ ફીગાર હય

૧૬

રજીયાં—

હટો ચલો જાઓ ગારી મય દુંગી ગુંઈયા
બાત કરત નટખટસી નીડર નીડર માનત નાહી
જાઓ જાઓ તુમહી અબ ડારો ગરે બૈયાં-હટો

૨૭૮૪.

૧૭

સહેલીયાં—

હેરી ગુઈયાં કર ન ઢીઠાઈ ચતરાઈ
સમઝાઈ મન ભાઈ સુન હાં
બતીયાં તેહારી ઘતીયાં તેહારી
સમજ સુખનવા આ આ આ

૧૮

રજીયાં—

પંખના હો તો ઉડ સકુ ઓર બે પંખ ઉડા ના જાએ
બીખના અયરી બાત કરે કે પંખ દે લગાએ
ચીડીયા બનકે મએ ઉડ જાઉં
કાયલીઆ બન બારા
બન બન દુખીયારી કુકું અહીયન કર જીયરા ફુકું
અંગમાં દુખ અગીયન ઓકું
બેકલ મતવારી ડોલું અપના દુખ કાસે બોલું
બાગલા બાખ હીરદે ઘોલું

૧૯

ફીરોજ—

તન મન જાન જાર ન જાર ન્તેજાર
દીલપર બાર હય દરબાર—
સરમે બસા સૌદા તેરા હય યેહ અબ અરમાં દીલકા
હો મેરા પાર બેડા—તન—
મુદદઆ દીલકા બરલા મૌલા મેરા
દીલગર મીલે મુશકીલ ટલે
યેહી અરજ મેરી યેહી ગરજ મેરી
કરમ કર અપના—તન—

૨૦

વાહ ઝુકીલી પ્યારી મએ એહ રંગીલી બની—વાહ
જોબનવા મોરા બહારપે આયા
સબ તન મન ધન ખુશ છાયા—વાહ
ચોટી હય કાલી નાગન નએ નએ ચમકે એહ બીજલી
સએન ચલાતે મોરે તીર
એ ખીલાતી ગુલ બનાતી મસતાના અરે હાંરે
રસીલે જોબના મન માના જોબનવા મોરા બહારપે આયા
સબ તન મન ધન ખુશ છાયા

૨૧

ડાકુ—

આવો દીલબર પ્યારાજી મય તો તોરે વારીયાં
મયને તુમપર વારાજી દીલબર કર દીલદારીયાં
મતવારા પ્યારા પ્યારા જોબના
નયન બાન મોહે મારાજી નસદીન હમ બલહારીયાં
આવો પ્યારે નયનમે પલક ઢાંપ તોહે લું
ના મય દેખું ઓરકો ના તોહે દેખનદું
આવો પીયારે લગાવું તોહે છતીયાં

૨૨

ડાકુ—જીગરકી આગ બુઝે જીસ્સે જલ્દ વોહ મએલા
લગાકે બરફમે સાકી સુરાહીસે મયલા
પીલે પીલે રંગીલે યેહ જામ જામ જામ
થોડી બરફ ઈસમે ડાલો ડાલી હય નેકનામ
શરાબ પીના હય નેક કરીના
સમઝતે ઈસકો હંય દાના બીના—

૨૩

નીગાહેં ફેરકર દીલબર ચલા હય
જીગર પર યહાં મેરે ખંજર ચલા હય
કીસીકી કાકુલે પેચાંકા સૌદા
મેરે દીલકો પરેશાં કર ચલા હય
દીલદાર દીલારા દીલબર હય તનમન કુરબાન કરૂં
ધડી ધડી થર થર ધડ.ક ધડ.ક દીલ ધડ.કત હય દીલ
ધડ.કત હય દીલદાર દીલારા દીલબર હય તનમન કુરબાન કરૂં
કીસીકા હુસ્ન જમાનેમેં સબસે બાલા હય
કીસીકે રૂ.ખપે શૈદા ચાંદ હોનેવાલા હય
કીસીકી આંખને બહુ પરીપે ડાલા હય
કીસીકી જુ.લ્ફને સુમ્બુલકા બલ નીકાલા હય
કીસીકે વ.સ્લ ના.જોસે દીલકો પાલા હય
ધડી ધડી થર થર ધડ.ક ધડ.ક દીલ ધડ.કત હય દીલ
ધડ.કત હય દીલદાર દીલારા દીલબર હય તનમન કુરબાન કરૂં

૨૪

સહેલી—

જા ચીનમે ચિંતા બસે ચેત ચયન હરજાએ

રંભા—

યા દુખકી દારૂ કહો મન કયું લું અકુલાએ

સાહેલી—

આએં સખી પીયાકો લે આવેં
શામકો તેરે મન્દર વારે
પીર મેરે મનમે બસત હય ન્યારી
ધીર ધરો દીલ ન જલાવો મોરી પ્યારો

રજી.યા—

દીલકી લગીકા બુઝાવા
પીયાકા લે આવા
કહીસે હુંડ. લાવા પીયરવા=જાવૈ

૨૫

ડાદુ—

ઓ માત હામરી માન બીનતી .ખુને ઈનિસાં પીના
યેહ બાલકે હર હાલકે હેય પુજે તુજે સ.રે હાં
બલદાન લે ઇનસ.ન લે ફુલો પાનોકી લે ડાલી હાં
ચલો કુ.તીલો સર કાટલો કાટો કાટો ચલો
ચલો હાં ચલો ચલો હાં લાકે યાં કુ.રબાં કરો જાં
ગલેકા જુદા કરો હાં બનેદેબી પરસન હાં
પુજે ઈસીકો બહાદુરો લહુકા બબહ કરો હાં
ઈસીકો કીદા કરો મનસે
માતા કરે આસા પુરન હાં

૨૬

ડાદુ—

દેખી આજ પુજન કાજ હાં મીલે તોરે અંગના
હેય મનમે મગન બને
નાચે ગાએ તોરે સબ મીલ દાસ ચરનકે પાસ
પુરનકર આસ મોરી માતા
બાજે લંકામે ડંકા હેમાત હર આન
સોના રૂપા મોતી મુંગા
લાતે પુજાકો તોરી મન્દરીઆ દાન
ફરતા—અરે યુલેમે ઝેકો યેહ સબ સામાન
હુવા ઠંડા કુસન્ડા ફ.ીતવા જાન

૨૭

કુબ્જા—

હુઈ ક્યા દીલકો શાદી
જો હાતી હુને નીદા દી
મોરે સબ સંગ દીલ જો દહેરમેથે
ઝુલ્મકે બાની—હુઈ તાઇદે સુબહાની

૨૮

રજીયાં—નીસદીન સુમરન વાકી જપત હું
કલ ન પડત ઉનબીન મહેકા
દરસ દીખાકે જીયરા લુભાયો—મનભાયો બાલમ મહેકા

શેઅર

જીસે દુનીયાંમે પીરદોસે બીસાલે યાર કહેતે હંય
હમ અપની ખુશ નસીબીસે ઉસી ગુલશનમે રહેતે હંય
નયનકે બયનસે ચયન બીસારા
મોહે લીયો બાલમ મહેકા—નીસદીન

૨૯

રજીયા—કનહઈયા કીશન મતવારે દુલારે
ક્યા નયન પ્યારે પ્યારે
સુંદર સુરત તોરી મનકો હરત

ફીરોજ—હરજનકો હરત તોરી, મોહની મુરત ગોરી
મોરી બારી ઉમરીયા બેહારી મએ તોરે વારી
જાન જાન દીલબર દીલજાન
હારે પાર સુંદર મનહર

૩૦

રજીયા—વાહજી વાહજી રંગ રસીયા બનકે ભંવર
રસ લુટકર ચલ દીએ
ગુલ તુહી તુહી હય બહાર
ક્યા ખુબ ક્યા ખુબ
કયસી બહાર દીખાતે હો પ્યારે—
ચમનમે ગુલ ખીલા ભંવરસે જુલ મીલા
કરત પ્રીત નીત મતલબકી
પ્યારે ન બોલો સુખન યેહ
દીલે શયદા હમારા તુમહારા હુવા
બાતેં ન અયસી બનાઓ મેરે સૈયાં
વાહ વાહ વાહ વાહ રંગ ખુબ આજ હય—

